

KLAGANDE

Försäkringskassan

MOTPART

Annika Andersson, 19600212-7808

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Härnösands dom den 20 maj 2020 i mål nr 2300-18,
se bilaga A

SAKEN

Sjukersättning

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten ändrar förvaltningsrättens dom och fastställer
Försäkringskassans beslut.

YRKANDEN

Försäkringskassan yrkar att dess beslut ska fastställas.

Annika Andersson anser att överklagandet ska avslås.

VAD PARTERNA ANFÖR I KAMMARRÄTTEN

Försäkringskassan anför i huvudsak följande till stöd för sin talan.

Den utredning som har gjorts vid Arbetsförmedlingen har utgjorts av intervjuer med Annika Andersson, huvudsakligen i hemmet, och utgör enbart en redovisning av hennes egen bedömning av hälsotillståndet. Detta utgör inte en sådan aktivitetsbaserad utredning som kan ge en tydlig bild av förmågor och begränsningar. Den försäkringsmedicinska rådgivaren har vidare konstaterat att det under punkten funktionsnedsättning angavs att Annika Andersson ger god emotionell kontakt. I övrigt saknas psykisk status i underlaget. Det är osäkert om en undersökning på individnivå är genomförd och det saknas objektiva fynd avseende aktivitetsbegränsningar, förutom test av minnesförmåga.

Senare medicinsk utredning beskriver en försämrad bild men kan inte anses spegla förhållandena vid prövningstidpunkten. Magbesvären omnämns första gången i utlåtande daterat den 15 juni 2017. Besvären med tinnitus bedöms inte heller vara så omfattande att de påverkar arbetsförmågan då det i intyg anges att Annika Andersson har god hjälp av hörapparaten. Det framgår även att hon behandlas för sin ADHD och att hon får god hjälp av medicinen. Sjukgymnastik uppges vidare lindra värken. Annika Anderssons besvär av ADHD och ledsmärtor anses inte, vare sig för sig eller tillsammans med övriga besvär, sätta ned hennes arbetsförmåga med minst en fjärdedel i förhållande till lämpliga anpassade arbetsuppgifter.

Annika Andersson anför i huvudsak följande till stöd för sin inställning.

Den försäkringsmedicinska rådgivaren har enbart tagit ställning till vissa av de medicinska underlagen. Även underlag som kommer in senare under processen kan beaktas. Läkarutlåtandena grundar sig inte på omständigheter som inträffat efter Försäkringskassans beslut. Besvären har funnits vid provningstillfället och det har inte skett en försämring därefter. I det medicinska underlaget framkommer såväl aktivitetsbegränsningar som objektiva undersökningsfynd. Det går visserligen att utläsa vissa förbättringar över åren. Detta innebär dock inte att hennes besvär är övergående eller borta. Hon lider av en komplex sjukdomsproblematisering som pågått under årtionden. Hon har ställt upp på tester och behandlingar utan att besvären har förbättrats. Hennes besvär är bestående och kommer dessutom att förvärras över tid.

Arbetsförmedlingen har utrett hennes förmåga att delta i arbetslivet. Av slutredovisningen framgår att hon med svårighet uppnått en aktivitetsnivå om fyra timmar i veckan samt att rekommendationen är att hon inte ska gå ut i arbetsprövning. Utöver hennes egna uppgifter grundar sig bedömningen på uppgifter i de medicinska underlagen och observationer. Att delar av arbetsprövningen skedde i hennes hem berodde på att den energi det skulle krävas för henne att transportera sig till en arbetsprövning skulle medföra att ork saknades för att utföra några uppgifter. Genom Arbetsförmedlingens försorg har hon även deltagit i en specialistinsats av arbetsterapeut för en kompletterande bedömning. Av bedömningen framgår bl.a. att hon inte bedöms ha förutsättningarna för att klara någon form av arbetsprövning eller tillgodogöra sig andra insatser som Arbetsförmedlingen har att erbjuda.

De medicinska underlagen och underlagen från Arbetsförmedlingen visar att hon helt saknar förmåga att försörja sig genom förvärvsarbete och att

förmågans nedsättning är bestående. Hon har av både läkare och arbetsterapeut bedömts sakna förmågan att ens ta sig till en arbetsplats utanför hemmet. Försäkringskassans bedömning saknar verklighetsförankring.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

För att sjukersättning ska kunna beviljas krävs att arbetsförmågan på grund av sjukdom eller annan nedsättning av den fysiska eller psykiska prestationsförmågan är stadigvarande nedsatt med minst en fjärdedel i förhållande till förvärvsarbete på arbetsmarknaden, inklusive skyddade arbeten och arbeten med lönebidrag. Dessutom ska ytterligare medicinsk eller arbetslivsinriktad rehabilitering inte bedömas kunna medföra någon förbättring av arbetsförmågan.

Annika Anderssons sjukdomsbesvär är sådana att det inte går att dra några generella slutsatser beträffande hennes arbetsförmåga. Avgörande bli istället det underlag i form av medicinsk och annan utredning som finns i det enskilda fallet.

Kammarrätten anser att den medicinska utredningen i målet inte ger en klar bild av Annika Anderssons aktivitetsbegränsningar. Beskrivningen är allmänt hållen och baseras i huvudsak på Annika Anderssons egna uppgifter om sina besvär. De objektiva undersökningsfynd som redovisas är huvudsakligen att hon är spänd i nacken och öm i bl.a. underarmsmuskulatur och benmuskler samt att vissa rörelser framkallar smärtor. Det anges även att tester visat att Annika Andersson bl.a. har nedsatt uppmärksamhet och närminne samt att hon har en lång reaktionstid. Resultatet från ett senare genomfört TIPPA-test redovisas även och det anges att Annika Andersson har något låg förmåga avseende lyftarbete ovan midjehöjd men att hon i övriga tester har medelgod eller hög förmåga. De redovisade undersökningsfynden visar således inte några väsentliga aktivitetsbegränsningar.

Även underlaget från de insatser som genomförts via Arbetsförmedlingen grundar sig i huvudsak på Annika Anderssons egna uppgifter och de beskrivningar som anges i läkarutlåtanden. De observationer som anges i underlaget är inte närmare beskrivna och det framkommer att Annika Anderssons arbetsförmåga beror på dagsformen. Underlaget ger således inte någon tydlig bild av hennes förmågor och begränsningar att genomföra aktiviteter.

Annika Anderssons arbetsförmåga framstår i viss mån vara nedsatt i förhållande till arbeten som ställer höga krav på kognitiva förmågor. Sammantaget ger dock utredningen inte stöd för att hennes arbetsförmåga är stadigvarande nedsatt med minst en fjärdedel i förhållande till förvärvsarbete på arbetsmarknaden. Försäkringskassans överklagande ska därför bifallas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 4).

Mats Törnered
kammarrättslagman
ordförande

Annika Åhlin
kammarrättsråd

Frida Englund
tf. kammarrättsassessor
referent

Irina Hedborg
föredragande jurist

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I HÄRNÖSAND****DOM**
2020-05-20
Meddelad i HärnösandMål nr
2300-18**KLAGANDE**Annika Andersson, 19600212-7808
Essviksvägen 58
862 34 Kvissleby**MOTPART**Försäkringskassan
Processjuridiska enheten, Sundsvall
851 93 Sundsvall**ÖVERKLAGAT BESLUT**

Försäkringskassans beslut den 14 september 2017

SAKEN

Sjukersättning

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten ändrar Försäkringskassans beslut och bestämmer att Annika Andersson ska beviljas hel sjukersättning från och med augusti 2017.

BAKGRUND OCH YRKANDEN M.M.

Försäkringskassan avslog Annika Anderssons ansökan om sjukersättning. Beslutet motiverades med att det inte var medicinskt styrkt att hennes arbetsförmåga var nedsatt med minst en fjärdedel på grund av sjukdom, i förhållande till alla arbeten på arbetsmarknaden. Vid omprövning fastställde kassan sitt tidigare beslut och anförde till stöd för sin bedömning bl.a. följande. Annika Andersson har besvär som begränsar henne i vissa arbeten men hon skulle trots sina besvär kunna klara av ett väl anpassat arbete. Det beskrivs inte i de medicinska underlagen vilka begränsningar hon skulle ha i ett arbete. Det saknas objektiva undersökningsfynd som beskriver vilka begränsningar hon har till följd av ADHD. Hon kan inte anses ha stadigvarande nedsatt arbetsförmåga med minst en fjärdedel på grund av sjukdom i alla typer av arbete, som ett väl anpassat arbete, skyddat arbete eller arbete med lönebidrag. Alla arbetslivsinriktade insatser kan inte anses vara uttömda eftersom hon inte arbetstränat i ett sådant arbete.

Annika Andersson överklagar Försäkringskassans beslut och vidhåller sin ansökan om sjukersättning. Hon anför till stöd för sin talan bl.a. följande. De läkarintyg som finns har skrivits utifrån de undersökningar hon varit på och de behandlingar hon fått under många år i vården. Läkarna har konstaterat att hon kommer att försämrans över tid och att det är uteslutet att hon kan komma att kunna utföra något arbete även ett anpassat sådant. Hon anser att hon gjort allt för att stå till arbetsmarknadens förfogande. Inga behandlingar hon genomgått har förbättrat hennes hälsoproblem eller hennes arbetsförmåga.

Försäkringskassan anser att överklagandet ska avslås och anför till stöd för sin inställning bl.a. följande. Försäkringskassan har tagit hänsyn till samtliga besvär som påverkar Annika Anderssons funktion. Det är snarast så att det är andra besvär än ADHD som påverkar hennes funktion och arbetsförmåga. Utredningen ger inte stöd för att ADHD-diagnosen, som uppges behandlas

med gott resultat, i någon större utsträckning påverkar hennes arbetsförmåga. De övriga besvären med bland annat ledsmärtor och tinnitus bedöms inte vara så omfattande att de sätter ned arbetsförmågan med minst en fjärdedel i förhållande till lämpliga anpassade arbetsuppgifter. Migränanfallen bedöms förvissa påverka arbetsförmågan, men endast under pågående anfall. Den utredning som gjorts vid Arbetsförmedlingen har utgjorts av intervjuer med Annika Andersson, huvudsakligen i hemmet, och utgör enbart hennes egen bedömning av hälsotillståndet. Utredningen ger inte stöd för att Annika Anderssons arbetsförmåga är nedsatt med minst en fjärdedel i förhållande till lämpliga fysiskt lätta och inte koncentrationskrävande arbetsuppgifter.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Bestämmelser m.m.

I 33 kap. 5 § första stycket socialförsäkringsbalken anges att en försäkrad vars arbetsförmåga är nedsatt med minst en fjärdedel på grund av sjukdom eller annan nedsättning av den fysiska eller psykiska prestationsförmågan och som var försäkrad vid försäkringsfallet under vissa förutsättningar har rätt till sjukersättning. Enligt 6 § krävs att arbetsförmågan kan anses stadigvarande nedsatt och att åtgärder som avses i 27 kap. 6 § samt 29–31 kap. – i huvudsak medicinsk eller arbetslivsinriktad rehabilitering– inte bedöms kunna leda till att den försäkrade återfår någon arbetsförmåga.

Enligt 33 kap. 9 § lämnas sjukersättning som hel, tre fjärdedels, halv eller en fjärdedels förmån. När det bedöms hur nedsatt arbetsförmågan är ska Försäkringskassan enligt 10 § beakta den försäkrades förmåga att försörja sig själv genom arbete på arbetsmarknaden. Av 11 § framgår bl.a. att bedömningen av hur nedsatt arbetsförmågan är ska göras efter samma grunder oavsett på vilket sätt prestationsförmågan är nedsatt och i förhållande till ett heltidsarbete.

Utredningen

Av de medicinska underlagen framgår bl.a. följande. Annika Andersson har ADHD-diagnos sedan 2009. Hon har tilltagande muskel- och ledvärk sedan 1990-talet och lider av svår trötthet sedan många år. Hon har nedsatt hörsel på båda öronen, svår tinnitus, kronisk behandlingsresistent migrän samt mångårig IBS-problematik. ADHD behandlas med Concerta utan fullgod effekt. Det kvarstår betydande koncentrationssvårigheter, nedsatt impuls-kontroll och nedsatt uppmärksamhet. Det har gjorts en reumatologbedömning 2013 utan hållpunkter för reumatisk sjukdom, Ehler Danlos eller fibromyalgi. Någon specifik diagnos har inte kunnat fastställas men det kvarstår ändå en svår och handikappande värkproblematik. Hon har gått i sjukgymnastik sedan 2010, fått behandling mot värk, träningsprogram som hon genomfört och även behandlats med akupunktur mot migrän. Tveksam effekt både gällande värk och migrän. Hon har också behandlats för kroniskt trötthetssyndrom i början av 2000-talet utan effekt. Tester vid psykologbedömning visar kraftigt och anmärkningsvärt nedsatt närminne. I flertalet läkarintyg anges att kombinationen av värkproblematik, svår trötthet med återkommande uttalade utmattningssymptom, migrän, tinnitus, och neuropsykiatriskt funktionshinder gör att Annika Andersson inte bedöms ha någon arbetsförmåga, att detta bedöms varaktigt och att hon kommer att försämrans över tid.

Arbetsförmedlingen har via företaget Arbetslivsresurs Ar AB utrett Annika Anderssons förmåga att delta i arbetslivet. Av slutredovisningen den 15 december 2016 framgår bl.a. följande. Annika Andersson har under tiden den 13 juni till den 9 december 2016 deltagit i Introduktion till arbete del 1 Orientering till arbete. Det har genomförts vissa aktiviteter och utifrån utfallet från dessa aktiviteter har Arbetslivsresurs kommit fram till följande. Det rekommenderas inte att Annika Andersson går ut i arbetsprövning. Hon bör inte utsättas för de påfrestningar som det innebär för henne att vara i någon

planerad aktivitet med arbetslivsinriktning utanför hemmet. Hennes aktivitetsförmåga beror alltid på dagsform och kan inte planeras i förväg. Hon har beskrivit och uppvisat trötthet och smärtpåverkan. Hon har ofta extra migränpåslag, tinnitus, koncentrationssvårigheter och mycket svag arbetsminnesförmåga. Hon har sedan tre år hjälpmedel som tyngdtäcke, tryckavlastande madrass och arbetsstol. Hon har också stöd för lederna och nackkrage. Dessa hjälpmedel ger lindring men inte någon förbättring.

Arbetsförmedlingen har också genomfört en specialistinsats av arbetsterapeut för kompletterande bedömning av Annika Anderssons förutsättningar att komma ut i arbetsprövning. Den bedömning som görs i yttrande den 28 november 2016 är följande. Annika Andersson har inte förutsättningar för att klara någon form av arbetsprövning eller tillgodogöra sig andra insatser som Arbetsförmedlingen kan erbjuda. Hon har svårt att transportera sig från hemmet till någon form av arbetsprövning och hon skulle på grund av den energi som går åt till själva transporten inte ha någon ork kvar att klara av att utföra något. Den belastning det skulle medföra innebär att hon försämras ytterligare fysiskt och hennes arbetsförutsättningar försämras. Kombinationen av hennes besvär med överörlighet och den värk den medför, hennes svåra migrän, tinnitus samt ADHD medför att hon blir uttröttad både fysiskt och psykiskt väldigt fort. Det finns inga insatser på Arbetsförmedlingen som kan förbättra hennes arbetsförutsättningar och hennes besvär kommer att öka med tiden.

Förvaltningsrättens bedömning

Det får anses klarlagt i målet att Annika Andersson sedan lång tid tillbaka har flera och varaktiga funktionsnedsättningar och att det inte finns några rehabiliteringsinsatser som kan förbättra hennes arbetsförmåga.

Frågan i målet blir härefter om Annika Anderssons begränsningar

är av sådan art och omfattning att de stadigvarande sätter ned hennes förmåga med minst en fjärdedel i ett förvärvsarbete på arbetsmarknaden. Denna prövning ska göras mot hela arbetsmarknaden, inklusive anställning med lönebidrag eller annat skyddat arbete (se prop. 2007/08:136 s. 88). Sådana anställningar omfattar också insatser som enbart ges till personer med funktionsnedsättningar (se förordningen [2017:462] om särskilda insatser för personer med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga). Verksamheter som endast har ett rehabiliterande eller livskvalitetshöjande syfte omfattas däremot inte av begreppet.

Av rättsfallet HFD 2018 ref. 55 I och II följer att det är en mer abstrakt eller hypotetisk prövning som ska göras avseende om sjukdomen påverkar den försäkrades förmåga att försörja sig själv genom att arbeta. Prövningen ska således inte relateras till vissa konkreta arbeten. Av rättsfallet följer också att den prövning som ska göras av den försäkrades arbetsförmåga måste vara verklighetsförankrad. En utgångspunkt bör då vara att den försäkrade, för att kunna försörja sig, ska kunna utföra ett arbete på ett sådant sätt att någon är villig att betala för utförandet (SOU 2009:89 s. 106 ff., prop. 1996/97:28 s. 10). I rättsfallet HFD 2019 ref. 48 anger Högsta förvaltningsdomstolen att det ska anses realistiskt att den försäkrade skulle kunna erbjudas i vart fall ett anpassat arbete eller en subventionerad anställning. Det måste kunna ställas basala krav på produktivitet, såsom att arbetsuppgifterna utförs någorlunda självständigt och med viss kvalitet samt inom en viss tid. Om de anpassningar av arbetsplatsen som krävs är så omfattande att ett tillräckligt stort ekonomiskt värde för en arbetsgivare saknas, kan ett arbete inte betraktas som ett förvärvsarbete på arbetsmarknaden. Det ska framstå som realistiskt att en arbetsgivare typiskt sett skulle vara villig att anpassa arbetet i den utsträckning som krävs med hänsyn till den försäkrades behov. Den försäkrades förmågor och styrkor måste vägas mot de arbetshindrande faktorerna. Om det behövs en omfattande och kontinuerlig

handledning för att kunna utföra arbetsuppgifterna saknas i regel ett ekonomiskt värde för en arbetsgivare och detta oavsett om arbetet blir väl utfört. Vid denna prövning av förmågor i förhållande till hinder i arbetsförmågan kan ledning många gånger sökas i Arbetsförmedlingens bedömning av den försäkrades arbetsförmåga.

I flertalet av de läkarintyg som getts in i målet anges att Annika Andersson inte bedöms ha någon arbetsförmåga. Också i Arbetsförmedlingens utredning anges att det inte är lämpligt att hon går ut i arbetsprövning.

Förvaltningsrätten anser med beaktande av vad som framkommit att Annika Anderssons arbetsförmåga måste anses vara helt nedsatt och att hon därmed inte kan antas kunna försörja sig genom förvärvsarbete på arbetsmarknaden. Överklagandet ska således bifallas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (FR-12).

Elsa Nihlén
tf. rådman

I avgörandet har även nämndemännen Kerstin Karefelt, Lena Thunfors och Roland Strömquist deltagit.

Hur man överklagar

FR-12

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 2 månader

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Oftast är sista dagen för överklagande exakt 2 månader från det datum som tiden börjar räknas.

Exempel: Du fick del av beslutet den 21 december
→ tiden går ut den 21 februari.

Om samma datum inte finns i slutmånaden går tiden i stället ut på slutmånadens sista dag.

Exempel: Du fick del av beslutet den 31 december
→ tiden går ut den 28 februari.

Är sista dagen en lördag, söndag eller helgdag, mid-sommarafton, julafton eller nyårsafton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha

och varför du tycker att kammarrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.

5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten.*

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom två månader* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

För en enskild klagande är sista dagen för överklagande två månader från den dag då han/hon fick del av kammarrättens beslut. Om klaganden fick del av kammarrättens beslut t.ex. den 30 juni måste skrivelsen med överklagande ha kommit in senast den 30 augusti. Om klaganden fick del av beslutet t.ex. den 31 juli, som inte har någon motsvarighet två månader senare, löper tiden i stället ut på slutmånadens sista dag, dvs. i det här exemplet den 30 september. Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nå för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.